

Zalivanje fisura - Indikacije i kontraindikacije

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: Stomatološki fakultet

Poslednjih nekoliko decenija, napravljeno je nekoliko ključnih koraka u prevenciji karijesa. Zajedno sa sistemskom i lokalnom primenom fluorida, prihvatanje i primena postupka zalivanja fisura su, bez sumnje, ima veliki udeo u prevenciji karijesa. Za fluoride je karakteristično da su jako efikasni u prevenciji karijesa na glatkim površinama, ali manje efikasni na okluzalnim površinama. Zalivači štite okluzalne površine, inhibiraju rast bakterija i obezbeđuju glatku površinu, čime je smanjena akumulacija dentalnog plaka. Koncept zalivanja fisura prvi put je predstavljen u Nju Jorku u Eastman Dental Center-u. Tada su dr Majkl Bonokor (dr Michael Buonocore) i njegove kolege demonstrirale mogućnost da se između površine zuba, koja je prethodno nagrižena kiselinom, i nekog dentalnog materijala ostvari mehanička veza. Do ovog otkrića, sve restauracije zuba zahtevale su hemijsku retenciju. Prva adaptacija tehnike nagrizanja površine zuba koja je uključivala i jamice i fisure zabeležana je 1967. godine. Od tada, vredno se radi na usavršavanju tehnike aplikovanja i usavršavanju materijala, kako bi se obezbedilo dugogodišnja retencija zalivača.

EVOLUCIJA ZALIVAČA

Glavni cilj zalivača je penetracija u jamice i fisure zuba i njihovo zaptivanje, čime se sprečava ulazak bakterija i njihovo zadržavanje i tako smanjuje mogućnost nastanka karijesa i za 70%. Idealan materijal za zalivanje fisura treba da zadovolji više uslova:

treba da ostvari dugotrajnu retenciju za površinu zuba,
da ima nisku solubilnost u oralnoj sredini,
da je biokompatibilan sa oralnim tkivima,
da je jednostavan za primenu.

Od prve primene 1967. godine, pa do danas, predlagani su brojni materijali, ali najčešće korišćeni materijali su na bazi smole. Proizvodi koji se danas koriste su druga i treća generacija zalivača sa većom sposobnošću retencije nego materijali koji su prvobitno korišćeni. Zalivači koji su danas dostupni uključuju:

pune,
nepune,
fluorid-rilizing,
punjene cijanokrilate,
poliuretan,
bisfenol-A-glicidil (bis-GMA)

Smole mogu biti svetle, obojene ili tamne, i ne postoji razlika u efikasnosti.

Ispunjavajući i neispunjavajući materijal. Ispunjavajući materijal se obično sastoji od čestica kvarca i silicijuma koji se dodaju smoli. Na ovaj način povećava se čvrstina i otpornost prema abraziji. Često se uočava povećanje viskoznosti ispunjavajućih smola u odnosu na neispunjavajuće. Ispunjavajuće smole su tamne i dostupne su u boji zuba, odnosno kao bele. Neispunjavajuće smole su bezbojne ili transparentne. Fluorid-rilizing materijali. Fluorid-rilizing materijali su nastali sa ciljem da povećaju rezistentnost prema karijesu. Smatra se da dovode do poboljšanja remineralizacije početnih karijesnih lezija. Njihova retencija je smanjena, tako da posle kraćeg vremenskog perioda dolazi do ispadanja materijala.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com